

Дяволе, НЕ СЕ КРИЙ!

Никола Димитров

Дяволе, не се крий

Много ми се иска църквата да се научи да се моли практично и с добри резултати. Искате ли?

Молитвата включва три сфери:

1). *Да опознаем какъв е Бог и да имаме правилно виждане за Него;*

2). *Да разберем за какво можем да се молим на Бога и*

3). *Да разберем как да гоним дявола от всяка сфера на живота, семейството, служението и работата си.*

Да опознаем Бога

Какво си мислят повечето християни днес?

Бог се грижи за мен. Бог ме обича. Бог ще ме пази. Бог няма да позволи да ми се случи нищо, което аз да не мога да понеса.

За мен този начин на мислене е изключително опасен за вярващия. Естествено, че Бог ни обича, но атаките, проблемите и мизериите в живота ни **не идват от Бога**, така че трябва да насочим вниманието си някъде другаде - друг е виновникът.

Виждането ни за Бога трябва да бъде:

*Бог е чудесен и прекрасен. Той **никога** не ме наказва с болест, бедност или проклятие. Той **никога** не ме изпитва или изкушава (което е едно и също) с болест, бедност или проклятие. Той **никога** не върши **никакво** зло с цел да ме научи на нещо, с цел да ми покаже колко е велик или с цел да ми натрие носа.*

Ключова дума: **никога**. Ако има дори един единствен случай в цялата история на човечеството след Кръста, в която Бог наказва, изкушава или се опитва да научи някого на нещо с болест, бедност или проклятие - значи ние сме тотално **прецакани**, понеже **никога** няма да знаем дали нашият случай не е точно такъв и тогава **как точно ще се молим**, след като самият Бог ни е проблемът? С една единствена молитва: "Милост, Господи".

Според мен това е **най-безсмислената молитва** с която човек би могъл да се моли **след Кръста**. Не само безсмислена - бих казал дори нараняваща сърцето на Бога, защото човек, който се моли за милост очевидно мисли, че Бог е Този, Който му е създал проблема. Такава молитва може да бъде отговорена само по случайност / съвпадение.

Затова първо и преди всичко ще се занимаем с това теологически да имаме правилното виждане за Бога. Съгласни ли сте?

Да разберем за какво можем да се молим

Нека ви дам един прекрасен пример.

Днес ние имаме всякакви проблеми, трудности, атаки, предизвикателства, но това е защото човечеството е пропаднало, грешно и покварено, понеже дяволът успя да измами първите хора и след тях всички останали последваха в същата измама. В Едемската градина, обаче, когато Бог създаде човека, преди човек да съгреша, Библията казва, че човек всеки ден се виждаше с Бога, ходеше с Него в градината и разговаряше с Него (молитва) и т.н.

Та, да ви питам: според вас за какво са се молили Адам и Ева всеки ден като се срещаха с Бога? Те **проблеми няхаха**. Не се разболяваха. Проклятие нямаше. Бедност нямаше. Загуби нямаше. За какво се молиха? Много е важен този въпрос.

Много просто - вървяха с Бога и докато се разхождаха из градината, виждаха някое дърво и казваха:

Уау, Господи, толкова чудесно Си направил това дърво, благодарим Ти.

После, докато говореха за дървото, минаваше някой тигър покрай тях и те казваха:

Господи, как го измисли това животно, виж колко добре изглежда е. Уникален творец Си.

След това полъхваше вечерният ветрец и те казваха:

Господи, тъкмо мислехме, че животът не може да е по-хубав и Ти докара ветрец да лъхне - невероятен Си, толкова е прекрасно, че Те познаваме.

Бог пък има отговаряше как да се грижат за Земята, как да бъдат Негов образ и подобие, как да приличат на Него и как да пазят градината. На следващият ден те споделяха с Бог какво бяха успели да постигнат и дискутираха следващите стъпки. Това беше.

Така, след като Исус на Кръста отмахна проклятието, понесе греховете ни, натовари се с болестите ни дотолкова, че Библията да казва: в Неговите рани ние **бяхме** изцелени, победи дявола - ние, след Кръста, преживявайки отново Едемската градина в един смисъл, как трябва да се молим на Бога? Както в Едемската градина:

*Господи, благодаря Ти, че ми даде живот.
Благодаря Ти, че ми даде семейство. Благодаря Ти, че съм здрав. Благодаря Ти, че ми даваш мъдрост и ме водиш. Благодаря Ти, че ми помагаш да се променя и да приличам все повече на Теб. Благодаря Ти, че ме благославяш. Уникално си направил всичко в живота ми. Невероятен Си. Чудесен Си. Прекрасен Си. Превъзходен Си. Велик Си. Уникален Си.*

И прибавяме:

*Господи, при всичко това, с което си ме
обградил - дарби, таланти, плод на Духа, сила,
слава, помазание, присъствие, благодат - моля
Те, отвори ми очите да го видя в пълнота,
отвори ми сърцето да го приема в пълнота и
дай ми мъдрост да го схвана в пълнота, отвори
възможности пред мен да изявявам Твоята
саможертвена любов пред роднини, близки,
приятели и външни хора, в пълнота.*

Това е молитвата към Бога - Благодарение за всичко,
което Исус вече е извършил на Кръста и молба Бог да
ни помогне да осъзнаем това, което Исус вече е
извършил на Кръста и да ни даде възможност да го
проявяваме в света.

Да разберем как да гоним дявола

Значи, всичко, което попада в категорията: болест,
проклятие, бедност, загуба, изкушение или зло -
абсолютно **всичко**, абсолютно **винаги**, без
изключение - главен виновник е дяволът, а втори след
него виновник сме си самите ние. Така ли е?

Затова са нужни две неща: Първо - **решение** от наша
страна - ние да решим да спрем да вършим нещата,
които ни създават проблеми. Това е смисълът на
покаянието - да сменим посоката - да тръгнем в
правилния път - да няма пречки от наша страна и
Второ, след като сме се покаяли в контекста на това
да решим да спрем с ходенето в неправилната посока
- да насочим цялата си енергия към това **да изгоним**

дявола от всяка сфера на живота, семейството, служението и работата си.

Дяволът е съвсем реално същество, което ни мрази от дъното на сърцето си и постоянно се опитва да ни вгорчи живота. Вместо да се молим на Бога така все едно Бог е Който ни вгорчава живота, няма ли да е по-добре да вгорчим и ние живота на истинския виновник - дявола?

Представяте ли си дявола като реално същество? Ако дяволът е само някаква далечна идея за нас, някаква философия, някакво зло като концепция, трудно ще ни бъде да имаме реални победи.

Болни сме? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, смили се за мен.

Вместо това (след като сме решили, че не искаме повече да бъдем болни и сме готови да направим каквото е необходимо от наша страна за да оздравеем - да живеем здравословно - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

Дяволе (гоним реална личност, която ни бърка в здравето), изчезни от тялото ми, в името на Исус. Болест, изчезни от тялото ми, в името на Исус.

Това е.

Усещаме, че тегне някаква форма на проклятие около нас? Все ни се случва нещо лошо? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, смили се за мен, махни проклятието.

Вместо това (след като сме решили, че не искаме повече да бъдем проклет и сме готови да направим каквото е необходимо от наша страна за да разчупим проклятието - да имаме правилното виждане за Бога - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

*Дяволе (гоним реална личност, която ни обърква живота), изчезни от живота ми, в името на Исус.
Всякакви форми на проклетия, изчезвайте от живота ми, в името на Исус.*

Това е.

Изпитваме трудности финансово? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, смили се за мен, дай ми парички.

Вместо това (след като сме решили, че не искаме повече да бъдем бедни и сме готови да направим каквото е необходимо от наша страна за да благоденстваме - да инвестираме в себе си и в знание в тази област - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

Дяволе (гоним реална личност, която се меси във финансите ни), изчезни от финансите ми, в

*името на Исус. Финансови благословения,
елате в живота ми, в името на Исус.*

Това е.

Имаме някакъв порок (борим се с алкохол, цигари, порнография, наркотици, извращения от всякакъв род)? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, смили се за мен, махни този порок.

Вместо това (след като сме решили, че не искаме повече да бъдем роби на този пророк и сме готови да направим каквото е необходимо от наша страна за да го победим - да вземем решение, да направим стъпки и да се насилим - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

Дяволе (гоним реална личност, която ни поробва в зависимости), изчезни от желанията ми, в името на Исус. Всякакви зависимости, изчезвайте от живота ми, в името на Исус.

Това е.

Имаме проблем с друг човек? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, промени го / промени я.

Вместо това (след като сме решили, че **ние самите няма да бъдем същите** като този човек, понеже ако сме същите е много лицемерно да искаме **те** да се променят - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

Дяволе (гоним реална личност, която пречи на взаимоотношенията ни), спри да употребяваш този човек. Изчезвай от него/нея, в името на Исус.

Това е.

Много е важно в тази последната ситуация, че ние нямаме право, както в предишните случаи, да заповядваме на самия човек да се промени, понеже нямаме тази власт над човека и неговата / нейната воля, но над дявола имаме власт, която Исус ни даде, така че на дявола можем да кажем да изчезва от живота на човека.

И сега най-трудното и най-важното: ние самите имаме проблем с гнева, гордостта, завистта, непростителността, омразата и изобщо - плътщината? Предлагам да оставите молитвите от сорта на:

Господи, смили се за мен, направи ме да не мразя, да не се гневя, да не завиждам и да прощавам.

Вместо това (след като сме решили, че не искаме повече да бъдем мразещи, гневни, ядосващи се, хулещи, завиждащи и непрощаващи и сме готови да направим каквото е необходимо от наша страна за да бъдем като Бога - обичащи, прощаващи, усмихващи се и благославящи - тоест, **ние да не сме пречката**), казваме:

Дяволе (гоним реална личност, която унищожава нас самите), изчезни от сърцето, ума и

емоциите ми, в името на Исус. Омраза, гняв и непростителност - изчезнете от живота ми, в името на Исус.

Това е.

Още един ключ

Като цяло, процесът изглежда простичко, но всъщност е доста дълбок и сложен: Хвалим и издигаме Бога, като се стараем да предаваме всичко на Него и да Го опознаваме все повече и повече; проверяваме себе си и инвестираме в себе си, за да израстваме в Бога и гоним дявола, като му блокираме възможността той да се намесва в живота ни.

Има само още един ключ за успешна и продуктивна молитва. Ще ви разкажа една история, която се е повтаряла няколко пъти в живота ми спрямо други хора:

Обикновено при мен идват хора да ме питат как да оздравеят, когато се борят с даден сериозен проблем, най-вече нелечима болест, пред-разводно състояние, някакви други много прецакани взаимоотношения или някакъв сериозен порок.

Ако е сериозна болест, хората не ходят на работа, затова обикновено им давам същата рецепта както тези трите точки по-горе, но на практично ниво им казвам нещо от сорта на:

Искам утре да изпробваш нещо в рамките на 12 часа. Ставаш сутринта, изключваш си телефона, не влизаш в социални мрежи, не се обаждаш на никого, не приемаш разговори. Излизаш навън и прекарваш целия ден навън, но без да се срещаш с хора, или, ако имаш свободна стая в къщата или апартамента си, затваряш се в нея и в продължение на 12 часа изпълняваш следните три точки -

1). хвалиш Бога, издигаш Го, величаеш Го, покланяш Му се, говориш си с Него, предаваш Му всички грижи и товари.

2). Всичко, което чуеш и усетиш Бог да ти казва за теб самия го правиш веднага - покаяваш се, четеш, слушаш, гледаш, записваш си, плачеш, радваш се, смееш се, затваряш очите си, инвестираш в себе си, вземаш важни решения - всичко.

3). Когато усетиш, че трябва да гониш нещо извън теб - нещо демонично, което идва и те атакува - страх (Библията казва, че Бог **не ни е дал дух на страх**, а на сила, любов и здрав разум, така, че като усетим страх, той **не идва от Бога** - той е външна атака), неверие (Библията казва, че **Бог ни е дал вяра** - и като дарба на Духа и като плод на Духа - така, че като усетим неверие, то **не идва от Бога** - то е външна атака), съмнения (Библията казва, че вярата, която Бог ни е дал е **твърда увереност и доверие в Него**, така, че като усетим съмнение, то **не идва от Бога** - то е

външна атака) - та, усетиш ли нещо демонично (атака, страх, неверие, съмнение) - гониш дявола веднага. И така 12 часа. После ми се обади да видим как е минал деня.

Някои хора, на които съм го казвал са ми отговаряли:

Да бе, 12 часа само с това ще се занимавам, аз да не съм луд.

След първоначалният шок като ми отговорят така, си казвам наум:

Ами, добре, тя болестта си е твоя, както решиш. Нали ме питаш как да оздравееш?

Други хора са го правили и след това са ми се обаждали и са ми казвали:

Ники, никога през живота си не съм усещал толкова близко Бога и не съм преживявал такава сила, помазание и присъствие, както и такава власт.

В този момент са много насърчени, особено ако са емоционални като хора.

На такива съм отговарял:

Чудесно. Искаш ли сега да ти кажа каква е следващата стъпка?

Да, да, кажи, кажи, разбира се, че искам да знам.

Това е всъщност ключът за който говоря. Казвам:

*Много просто. Направи същото и утре. После го направи същото и вдругиден, после по-вдругиден, после по-по-вдругиден и така всеки ден, **докато** оздравееш.*

Досега, за огромно мое съжаление, съм имал само два случая, в които хората на които казах горните неща ме послушаха (става дума за тежки случаи, не за главоболия) на практика в тази стъпка (в този ежедневен ключ) и победата и в двата случая беше грандиозна и важи до днес, а говоря за случаи преди 25 години.

Днес е толкова трудно човек да си изключи социалните мрежи за 2 часа, пък камоли за 12 часа, пък камоли ежедневно, но, в крайна сметка всичко опира до това какви са приоритетите на дадения човек; какво иска той или тя и какво е готов да направи, за да се случи това, което иска.

Според мен тази стъпка е най-важната - ежедневното прилагане на нещо, което е проработило веднъж. Това не е формула, понеже първата стъпка като се усамотим с Бога е да прекараме време с Него и от Него ще зависи каква е втората стъпка - тоест, Той ще ни каже какво да променим в себе си и на първия ден може да ни каже едно, на втория - следващото необходимо за промяна нещо, на третия още нещо и така.

Библията ни насърчава да проверяваме себе си ежедневно, да пазим себе си ежедневно, да гоним

дявола ежедневно, да общуваме с Бога ежедневно, като Му напомняме за обещанията Му, да стоим на страж и да ходатайстваме, да спазваме принципите на Господната молитва, която също е ежедневна, превантивно, още преди да сме атакувани, да поставяме себе си под кръвта на Исус ежедневно, да бъдем нащрек ежедневно, понеже *дяволът като рикаещ лъв обикаля и търси кого да погълне*, да стоим *под покрива на Всевишния и под сянката на Всемогъщия* ежедневно и т.н и т.н. - буквално посланието на цялата Библия към нас е това, което правим за Бога, за себе си и срещу дявола да бъде **ежедневно**.

Когато аз съм имал сериозни здравословни или други проблеми, аз съм го правил наистина **докато**. Казвал съм си:

Добре, дяволе, ти се опитваш да ми вгорчиш живота, а да видим кой-кого...

...и нищо друго не ме е интересувало, докато ситуацията не се оправи.

Контра-арументи

Контра-аргументите, които съм чувал от страна на хората са:

Ама аз така няма да мога да си върша работата. Аз така няма да мога да общувам с хората. Аз така няма да мога да служа на другите...

...и тем подобни, на което отговарям:

*Ама ако ти не оздравееш, после няма да можеш нито да си вършиш работата, нито да общуваш или да служиш на хората, нито нищо, понеже **няма да си жив**. Нали? Не е ли по-добре да отделиш известно време сега, колкото и да е то и да оздравееш, отколкото да живееш както си живял досега, без да направиш необходимото, което включва на макс да опознаеш Бог на ново ниво, на макс да промениш себе си и да вземеш критични решения и на макс да се съпротивиш на дявола?*

Сега, като казвам 12 часа, разбира се, че може да не са 12 часа - може да са 2 часа (макар, че е далеч по-добре да са колкото се може повече), но е важен принципът на отделяне и концентриране, без обикновените неща, които ни разсейват всеки ден, по цял ден, за да можем да отделим себе си, да осветим себе си, да стихнем себе си, да включим всичките си сили концентрирано и да се включим в битката на ежедневното ниво и най-вече на свръхестествено ниво, тоест, не да се опитваме с човешки сили да победим, а наистина да предадем на Бога товара, наистина да променим себе си не само на думи, но вътре в сърцето и духа си, наистина да се съпротивим на дявола в духа с реална, автентична, новозаветна, свръхестествена власт от Бога срещу него. Амин!

Още един разтърсващ пример

Защо е толкова трудно на вярващите да посветят себе си и времето, което е необходимо, за да победят? В естественото, ако някой е болен неизлечимо и докторът каже:

Единствената ти надежда е да събереш супер много пари, да отидеш на операция в Израел, след операцията да лежиш в болницата 3 месеца и после още 9 месеца да се възстановяваш вкъщи, без да можеш да излизаш навън,

защо никой не казва:

Да бе, докторе, ти луд ли си? Аз така няма да мога да си върша работата. Аз така няма да мога да общувам с хората. Аз така няма да мога да служа на другите.

А?

Какво не е наред в тази картинка? В естественото човек би изтеглил заеми от банка, от роднини, съседи и познати, би влязал в огромен дълг, би прекосил целия свят, би отишъл в другия край на света, би се подложил на операция в която **всичко** зависи от лекаря (дето се вика една муха да влезе в операционната може да прецапа нещата), би лежал в болницата 3 месеца и после би стоял затворен още 9, а тук, в областта на духовното изцеление, където няма нужда да се влиза в дълг, понеже пари не трябват, няма нужда да се прекосява света, няма нужда да се

хвърля в ръцете и милостта на друг човек, няма нужда да се лежи 3 + 9 месеца - Аааааааа, да не съм луд, 12 часа ще прекарам аз без Фейсбук, няма да стане.

Еми, аз друг начин не знам. Не е лесно, но е славно. Колкото пъти съм го приложил, абсолютно винаги е проработвало. Ако не беше така, аз нямаше да бъда тук сред вас днес - дяволът щеше да ме е съсипал в поне три сфери досега. Но, това, което ви казвам работи, слава на Бога. Алилуя.

Бог да ви благослови!